

το δόγμα της πολεοδομικής επιτήρησης

Το μοντέλο της σύγχρονης μητροπόλης προτάσσει την κατάτμησή της σε ζώνες με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, ιδιότητες και χρήση, όπου τα άτομα, ανάλογα με τον κοινωνικό τους ρόλο και τη θέση τους στην παραγωγή, αποκτούν δυνατότητα πρόσβασης στις επιτρεπόμενες ζώνες. Συνεπώς, στα πλαίσια του κοινωνικού ελέγχου και της αποστείρωσης ο άνθρωπος βιώνει μια καθημερινότητα στην οποία οι χώροι στους οποίους κινείται καθορίζονται βάσει των ετεροκαθοριζόμενων δραστηριοτήτων του. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το κάθε άτομο έχει πλέον ένα πεπερασμένο και ελέγξιμο μοτίβο κινήσεων, από το οποίο δεν μπορεί να παρεκκλίνει.

βρίσκει αγνούς χειροκροτητές στα αποστειρωμένα campus

Μια από αυτές τις ζώνες είναι και οι χώροι του πανεπιστημίου, καθώς μέσα σε αυτούς περνούν οι φοιτητές τουλάχιστον ένα δωρο σε καθημερινή βάση, το οποίο συμπληρώνει το δωρο του ύπνου και το δωρο της διασκέδασης. Έτσι, σε αντιστοιχία με τις άλλες ζώνες της πόλης, βλέπουμε τα τελευταία χρόνια μια συντονισμένη προσπάθεια μετατροπής του πανεπιστημίου από ελεύθερο χώρο σε αποστειρωμένο ερευνητικό γκέτο, το οποίο θα είναι προσβάσιμο αποκλειστικά σε φοιτητές και στο διδακτικό προσωπικό. Παντιέρα της προσπάθειας αυτής αποτελεί, ως συνήθως, το πρόσχημα της ασφάλειας. Σύμφωνα με το κράτος και τις ηρωτικές αρχές, το πανεπιστήμιο, απουσία καγκέλων και μπάτσων, αποτελεί άντρο εγκληματικότητας και κάθε είδους παραβατικής συμπεριφοράς.

Προφανώς με τον όρο παραβατικό δεν εννοούμε γενικά και αόριστα ό,τι αντιτίθεται στην ηθική του κράτους αλλά δεν αναιρούμε την ύπαρξη αντικοινωνικών συμπεριφορών (μικροκλοπές, διακίνηση ναρκωτικών). Οι παραπάνω συμπεριφορές αποτελούν κοινωνικό φαινόμενο πλήρως ενταγμένο στο καπιταλιστικό σύστημα και αναμφισβήτητα δεν αποτελούν το στόχο της κρατικής καταστολής, ούτε στα πανεπιστήμια, ούτε σε οποιοδήποτε χώρο αναπτύσσονται .

Το μόνο που θα επιτευχθεί θα είναι ο αποκλεισμός ενός από τους λίγους ελεύθερους χώρους.

εκβάλλοντας αστυνόμευση, κάγκελα και ασφάλεια, στους ελεύθερους χώρους

Για μας όμως το πανεπιστήμιο είναι ένας ελεύθερος κοινωνικός χώρος, ο οποίος δεν έχει αξιοποιηθεί καπιταλιστικά με την μορφή της ανάηλασης ή της πυρκαγιάς από το κράτος, όπως αξιοποιήθηκαν τόσες γειτονιές μέσω αναηλάσεων (Γκάζι, Μεταξουργείο) ή τόσες δασικές εκτάσεις μέσω πυρκαγιών. Οι ελεύθεροι κοινωνικοί χώροι ανήκουν και πρέπει να είναι προσβάσιμοι ανά πάσα στιγμή σε όλα τα κοινωνικά κομμάτια. Γι αυτό και δεν μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια και στην επιχείρηση εκκαθάρισης των πανεπιστημίων του κέντρου (νομική , ασσοε , εμμε) όπου εκεί αντί να φυτεύουν κάγκελα , φυτεύουν δημοτόμπατσους που κυνηγάνε μετανάστες- μικροπωλητές. Η πολυτεχνειούπολη τώρα είναι ένας χώρος στον οποίο μπορούν να έρθουν οι κάτοικοι της γειτονιάς του Ζωγράφου για να κάνουν τη βόλτα τους ή να παίξουν με τα παιδιά τους, οι νέοι για να κάνουν τα πάρτυ τους, να γυμναστούν ή απλά να απολαύσουν τον απογευματινό ήλιο.

στο χέρι μας είναι να βρει και τις κατάλληλες απαντήσεις

Έτσι λοιπόν, την Παρασκευή 13/01/2012, ενάντια σε κάθε προσπάθεια αποστείρωσης των κοινωνικών χώρων, αποφασίσαμε να αφαιρέσουμε τα κάγκελα που εμπόδιζαν την πρόσβαση των πεζών από την πύλη Ζωγράφου. Επιλέξαμε να δράσουμε άμεσα και αυτοοργανωμένα, και χωρίς την διαμεσολήβηση των θεσμικά ορισμένων νταβατζήδων της πολυτεχνειούπολης.

**ΣΠΕΡΝΟΥΝ ΚΑΓΚΕΛΑ
ΘΑ ΘΕΡΙΣΟΥΝ ΘΥΕΛΛΕΣ !!**

Αυτοδραχειριζόμενο Στέκι Πολυτεχνείου
Αίθουσα 11, κτ.Χημικών Μηχανικών